

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys

Kartą susitiko dvi mintys: gera ir bloga. Nusprendė jos išbandyti – kuri turi didesnę įtaką žmogui. Blogoji mintis pirmoji ėmėsi veiksmų ir įslinko į vieną jauną moterį. Netrukus ji pasidarė irzli: pradėjo pykti dėl smulkmenų, ir savo prastą nuotaiką skleisti aplinkiniams. Moteris bandė vyti šalin blogas mintis, bet jos buvo atkaklios ir įkyrios, todėl ji darėsi vis dirglesnė. O blogoji mintis toliau dirbo savo juodą darbą ir šnabždėjo moteriai, kad blogą nuotaiką kompensuotų maistu ir gailesčiu sau...

Labai greitai moteris pasikeitė neatpažįstamai: nuo persivalgymo nutuko, o dėl niūrių minčių puolė į melancholiją ir depresiją. Blogoji mintis džiūgavo ir, siekdama pergalės, darė vis didesnę spaudimą moteriai. Ši vos nepražuvo, tačiau atėjo gerosios minties eilė veikti.

Gera mintis pajuto, kaip sunku jaunai moteriai, ir ją paguodė. Ji priminė, kad moteris yra puiki, išmintinga ir talentinga, tiesiog tai pamiršo, nes pasinėrė į skubėjimą ir niūrumą. Moteris sukluso, atsitiesė, nusišypsojo ir apsikabino gerą mintį, todėl bloga mintis jau nebegalėjo jos paveikti.

Taip išprašyta blogoji mintis įsižeidė ir su didžiuliu uolumu ėmė atakuoti vyresnio amžiaus žmogų. Ji tikėjosi greitos pergalės, bet niekaip negalėjo jo užvaldyti. Kaskart, kai ji prisitindavo, žmogus vijo ją šalin ir kvietėsi geras.

Sutrikusi bloga mintis paklausė: “Kodėl neįsileidi manęs, žmogau?” Šis atsakė: “Mano širdyje tau nėra vietos, nes gyvenimo patirtis išmokė, kad aš galiu būti laimingas tik su geromis mintimis. Todėl jomis aš ir gyvenu, o tau nenoriu švaistyti savo brangaus gyvenimo laiko.”

Teko blogai minčiai pripažinti, kad gera mintis stipresnė... Nuo to laiko ji kiek atokiau laikosi nuo geros minties. Bloga mintis suprato, kad sėja blogį, kuris pražudo ne tik žmogų, bet ir ją pačią. Tuo tarpu gera mintis žmogų stiprina, skatina gėriui, o tuo pačiu ir pati auga...

“Visą laiką budėkite ir melskitės,
kad sugebėtumėte kaip reikia stoti
Žmogaus Sūnaus akivaizdoje.”

Lk 21, 36

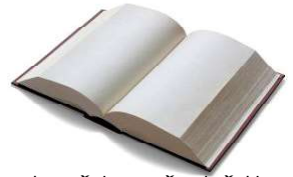

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Dan 12, 1–3; Ps 15, 5 ir 8, 9–10, 11; Žyd 10, 11–14, 18

Psalinės atliepas

Apsaugok mane, o Dieve, pas Tave užuovėjos ieškau.

Evangelija pagal Morkų (13, 24–32)

„Tomis dienomis, po ano suspaudimo, saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris nuo dangaus, ir dangaus galybės bus sukrėstos. Tada žmonės pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse su didžia galia ir šlove. Jis pasiųs angelus, ir tie surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo žemės pakraščių iki dangaus tolybių.

Pasimokykite iš palyginimo su figos medžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogs lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara. Taip pat išvydę tai dedantis, supraskite, jog jis jau arti, prie slenksčio. Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė šį kartą, kol visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.

Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, tik Tėvas“.

Evangelijos komentaras (pagal kun. Mindaugo Martinaičio komentarą):

Su nostalgija menasi laikai, kai bažnyčioje griausdavo vargonai ir skambėdavo sudėtingi polifoniniai kūriniai – dramatiškas *Miserere*, per laidotuves *Dies irae*. Gal dar kas prisimename giesmę, pagaugais per odą einančią „*Gelbėk mane, Viešpatie*“: apie diena rūstybės, liepsnojančią dangų, o jo fone – teisią pasaulį.

Baigdami liturginius metus apmąstome panašius vaizdinius – užtemusi saulė, iš dangaus krintančios žvaigždės, sukrėstos Dangaus galybės.

Gaila, kad anie dramatiški kūriniai, labai tinkantys šiam laikui ir šios dienos Šventojo Rašto ištraukoms, pasitraukė iš liturgijos. Kur dabar žmogus gali būti sukrėstas ir pajusti savo mažumą ir menkumą? Ne kiekvienas gali atsistoti ant tarpeklio atbrailos ir žvelgti iš arti į riamojantį krioklį, stebėti praūžiantį uraganą ar plaukti audringa jūra.

Dievas yra didis, – dažnai kartoja musulmonai. Tai ir mūsų Bažnyčios tiesa. Ji nebuvo Bažnyčios atšaukta. Biblija apie Dievo artumą rašo ne tik kaip apie švelnų vėjelio dvelkimą, bet ir kaip apie visa ryančią liepsną. Prieš Jo didybę drebėjo ne tik žydų priešai, bet ir pati išrinktoji tauta. Bet šiandienos žmogui papasakoti apie Dievo didybę nėra lengva. O kai nesuvoki Jo didybės, negali suprasti ir Jo nusižeminimo. Dėl šito nesupratimo didžiausias pasaulyje ir visatoje žmogui ima rodytis jis pats.

Vis dėlto kad ir kokius aukštus, dangų remiančius bokštus jis statytų, kad ir kokius gerus kelius tiesų, nertų į vandenynų gelmes, kiltų į kosmosą, žmogus niekada neprilygs Dievui ir netapšnos Jam per petį. „Dulkė esi ir į dulkę sugrįši!“ (Pr 3, 19) – šią tiesą patirsime kiekvienas ar dangui liepsnojančią drebant pasaulio pamatams, ar asmeniškai susitikę mirtį ir palikdami šią gražią planetą.

Supratimas, kad esu dulkė prieš Dievą, labai svarbus. Paradoksalu, bet tik dėl šio supratimo galime pažinti tikrąją savo didybę. Kol pats save teigiui, manausi esąs kažkas, bandau sau įrodyti, kad nesu dulkė, iš tokių pat kaip aš laukiu, kad tai patvirtintų. Kaip godžiai žmonės, nepažinę Dievo, ieško žmonių pripažinimo ir įvertinimo! Kad pagirtų, kad paplotų, kad užkabintų medalį ir pavadintų šaunuoliu, žmogus be Dievo aukoja ir eikvoja daugybę laiko ir jėgų. O žmogiška garbė nuvysta greitai, kaip žolė.

Prabėgo liturginiai metai, netruks prabėgti gyvenimas. Šiandien susimąstome apie jo ir pasaulio pabaigą. Bet ne viskam lemta pasibaigti. „Nors kalnai gali griūti ir į dulkes pavirsti, Viešpaties meilė išlieka“, – giedame vienoje giesmėje. Meilė, kuri nužudyta prisikelia, išduota neišduoda, yra Žmogaus Sūnus. Jis, kaip pranašavo Jobas, paskutiniuoju pakils viršum dulkių ir prisimins mus, dulkes, kurias mylėjo, dėl kurių nužengė iš savo didybės – Dangaus ir tapo į mus panašia dulkę.

Kaskart, kai matome žmogų „dulkę“, vargšą ar pakeltą Švenčiausiąjį Sakramentą, sudrebėjime, nes Žmogaus Sūnus „jau arti, prie slenksčio“ (Mk 13, 29).

„Vaikų pasaulis mūsų pasaulyje“: lengviau imti ar duoti? Ką apie aukojimą mąsto jaunas žmogus?

Milda Jacevičiūtė

Aukojimas man yra išskirtinė galimybė suteikti viltį tiems, kuriems jos trūksta. Malonu žinoti, jog finansinė ar kitokia parama galėjo padėti sunkiai besiverčiančiai šeimai ar karo fronte atsidūrusiai Ukrainos kariuomenei.

Šią vasarą dirbdamas su viena labdaros organizacija įsitikinau, jog Lietuvoje turime daug geraširdžių žmonių, kurie supranta aukojimo svarbą. Net ir geriausiais laikais turėsime kam padėti, tad tikiuosi, jog lietuvių tauta išlaikys tą savybę, kad nuolatos padeda vieniems kitiems.

Darius Žilėnas

Dalintis aš moku. Kartais iškeliu kitų poreikius virš savų. Mokykloje dalinuosi sąsiuvinų lapeliais, rašalo kapsulėmis, savo turimomis žiniomis. Visada yra lengviau duoti negu imti. Dalijimasis suteikia didelį džiaugsmą ir prasmę. Gera, kai gali kuo nors padėti kitam žmogui. Dalintis nieko nekainuoja. Kuo dažniau dalinkimės! Ir patys būsim laimingesni, ir kitus darysime laimingus.

Simas Degutis

Dalijimasis gali būti ne tik daiktais, bet ir savo laiku. Pamenu, kai buvau beglobių gyvūnų prieglaudoje „Keturkojo viltis“ pavedžioti šuniukų, tuomet dalinausi savo laiku. Taip pat dažnai aukoju beglobiams gyvūnams bei įvairioms sergančių vaikų asociacijoms. Dalintis daiktais yra paprasta, tačiau rasti laiko ir gerumo savo širdyje kitiems yra daug sunkiau. Manau, kad aukojimas ir dalijimasis skatina mus būti geresnius vienas kitam.

Ignas Blaževičius

Šiais metais su Piliakalnio progimnazijos Mokinių taryba aktyviai jungiamės į įvairias akcijas. Taip pat pradėjome ieškoti partnerių. Be galo džiugu, kad atsirado įmonių, kurios mumis patikėjo ir prisidėjo gerais darbais.

Pasitinkant mokinių rudens atostogas rengėme tradicinį Helovino vakarą. Norėjome, kad atvykus į mokyklą visi pajustų artėjančią šventę. Mums sutiko pagelbėti renginių planuotoja ir įmonės „D'Family Decor“ savininkė Ernesta Daraškevičienė bei įmonė „Domantonių gėlės ir daržovių daigai“. Rezultatas pranoko visus lūkesčius. Mokyklos fojė atrodė šurpiai gražiai.

Ne mažiau svarbi buvo Pyragų diena. Pernai mokiniai gamino ir pardavinėjo įvairiausius gardėsius, o surinktus pinigus aukojo asociacijai „Aukok.lt“. Šiais metais norėjome paaukoti beglobių gyvūnų asociacijai „Keturkojo viltis“. Mums pagelbėti ir prisijungti prie gražios iniciatyvos sutiko desertinės kepyklėlės „Tu saldi“ savininkė Kristina Nekrašienė.

K.Nekrašienė atvežė gausybę gardėsių, kuriuos pardavusi Mokinių taryba visus gautus pinigus nunešė beglobiams katinėliams į asociaciją „Keturkojo viltis“. Taip pat dosniai aukojo visa progimnazijos bendruomenė.

Aplankėme ir senelius „Gerumo skraistėje“, dovanojome jiems klarneto ir ukulėlės skambesį bei šiuolaikinių šokių pasirodymus.

O artėjant gražiausioms metų šventėms, gruodžio 1 dieną Mokinių taryba organizuoja „Gerojo lašelio“ dieną, skirtą atkreipti dėmesį į vėžiu sergančius vaikus ir palaikyti juos. Tą dieną visi pasipuoš žaliais drabužiais ar aksesuarais. O kas neras žalio atspalvio aprangos, pasigamins popierines varlytes, pieš piešinius ar kitaip išradingai palaikys sergančius vaikus. Gera matyti ir spaudžia širdį, kai patys mažiausi mokinukai aukoja, tiems, kam iš tiesų reikalinga pagalba. Visi surinkti pinigai bus skirti Lietuvos vaikų vėžio asociacijai „Paguoda“.

Šios akcijos parodo jaunajai kartai, kiek daug galima nuveikti, o svarbiausia, tai teikia visapusišką džiaugsmą, skatina bendradarbiavimą ir ugdo pilietiškumą.

Dalijimasis ir aukojimas – tai jausmas, kylantis iš širdies. Kartais vaikai sako: „Bet 1 euras tiek

Šiandien Pasaulinė Vargstančiųjų diena

Popiežius Pranciškus šioje dienoje kviečia atidėti į šalį statistikas. Vargstantieji – tai ne skaičiai, bet žmonės, su kuriais mes susitinkame. Kartu su jais gyvename. Kaip Jėzų, taip ir sunkiau gyvenančius sutinkame kely.

Šlienavos bažnyčioje šiandien Eucharistija yra švenčiama tik 9 val.

Kristaus Karaliaus sekmadienis

Ateinantis sekmadienis yra paskutinis B Liturginių metų sekmadienis su Kristaus Karaliaus švente. Po šios šventės, paskui dar kitame sekmadienyje, švęsdami I Advento sekmadienį, pradėsime C Liturginius metus taip pat po truputį imsime ir ruošti švęsti Jėzaus gimimo įvykį.

Kviečiame jungtis į „Dosnumo krepšelio“ iniciatyvą!

(Šioje akcijoje jau esame parėmę 11 žmonių.)

Organizacija „Caritas“ pirmą kartą Lietuvoje skelbia šią bendrystės iniciatyvą „Dosnumo krepšelis“.

Paimk krepšėlį; pripildyk ilgo galiojimo maisto produktų; gražink, iš kur paėmei.

REIKALINGI PRODUKTAI:

Ryžiai, kruopos, miltai, makaronai, konservai, aliejus, saldumynai, cukrus, kava, arbata.

Iniciatyvos laikas: ištisus metus, nuolat. Nuolat turėkime tokį krepšėlį kitam ar kitiems.

LABAI PRAŠOME: paimkite bažnyčioje jau pilną krepšėlį, ir nuneškite tam ar tiems, kuriems jo reikia. Jūs sutinkate tuos žmones savo kaimynystėje; kad ir prie durų palikite šį maišelį.

Džiaugiamės galėdami pagelbėti tiems, kuriems reikalinga kažkokia pagalba. Jie džiaugiasi ir dėkoja Jums!

CARITO AKCIJA VISUOSE LIETUVIJOJE

DOSNUMO KREPŠELIS

NUO SPALIO 4 D. IKI LAPKRIČIO 17-OSIOS, VARGSTANČIŲJŲ DIENOS

Dėkojame visiems žmonėms, kurie rūpinatės, remiate, darbuojatės dėl mūsų visų. Kiekvienas mes sukuriame ir auginame tai, kas mums padeda būti bendrume – Šeimynai!

mažai. Tai nieko nepakeis. „Ar tikrai? Jei prisidėsiu aš, tu, jis ir ji..., bus jau daug ir tai pakeis likimus tiek vaikų, tiek senolių, tiek mūsų visų. Tad, visiems linkiu turėti širdį, kuri nori dalintis!

⇒ *Loreta Blaževičienė, Mokinių tarybos kuratorė*

Nesunku man dalytis. Jeigu kas nors mažo (maistas ar panašiai), tada, be abejo, paskolinu. Ypač jeigu žmogui reikia. Aš ne vieną kartą padėjau kitiems ir ką nors paskolinau. Pavyzdžiui, visada paskolinu pieštuką savo klasiokams (net jeigu jie ne visada ir atiduoda). Manau, nėra sunku dalytis. Paaukoti tikrai yra gera. Gera daryti gera, tiesa? Nesvarbu, kiek mums metų!

Vėjūnė Vislavičiūtė

Kai einu keliu, dažniausiai matau apsirūpinusį savimi žmogų. Bet yra ir taip, kad žmonės neturi namų, pinigų, maisto, meilės. Tu negali žinoti, kokia buvo to žmogaus istorija, todėl visada su mama jiems paaukojame truputį džiaugsmo – pinigėlių.

Manau, ši auka jiems atneša nors tam kartui laimės. Mes juos ypač pastebime prie bažnyčios, gatvėje, prie parduotuvų. Galbūt dėl išvaizdos žmonės nediršta prie jų prieiti, užkalbinti, tačiau manau, kad yra ir šviesių savo vidumi žmonių.

Juk nežinome, kaip mums gali nutikti dabartyje ar ateityje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; jm. kodas: 191289430,

AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT367300010002243406.

Leidinį paruošė kun. Rimas.